سلګی ناول

دداسی خکلو ناولونو لپاره د

سادات کتابتون سره ځانونه

جوین کړی.

اویا هم ماته وټساپ کی مسیج

وکړی.

0731363201-

Ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

[7/31, 20:42] Sadat:

(c) ketabton.com: The Digital Library

سلګی ناول

راټولوونکی

:سیدادریس"سادات"

(c) ketabton.com: The Digital Library

لمړۍ برخه

سادات.. اډمين

.زموږ ډير ښايسته کلی و تقريبا موږ به پنځه سوه کوره وو

ما يو دوکان په کلي کې جوړ کړی وو .ما به چې د سهار لمونځ وکړو لږ
وروسته به دوکان ته تلم ځکه خلکو به د سهار چاې لپاره راځخه شيان
اخيستل کله به چې نه وم کليوالو بـــه زنګ راته وهه ويل به يې ګلابه سودا
مو پکار ده دوکانداري مـــې ډيره ښه پر مخ راونه وه ځکه ما پر مناسب
بيه سودا خرڅوله

نو زما دا دوکندارۍ تر يو کـــال رسيدلې وه يوه ورځ پر

لاره روان وم سهار وختې وو چې خرپ شو .چې ور پام مې

کړو يو پاکټ زما مخې ته پرېوتی را وامی خيستې او دوکان ته لاړم دوکان
مې خلاص کړو خلک هم راغلل سودا مې ورکوله چې ګورم هغه پاکټ مې
لاست راغې او هغه مې په يو سم ځای

کې کيښوده ما ويل وروسته بـــه يـــــې وګورم زه پر

دوکانداری باندې مصروف شوم د غرمې دولس بجې شوې

مور مې راته له کوره ډوډۍ راليږلې وه هغه مې وخوړله لږ

وروسته زما يو ګران ملګری داود راغي داود و ويـل ګلابه

(c) ketabton.com: The Digital Library

سلام ما اویل وعلیکم سلام داوده ښه شو چې راغلې داود

راته و ویل ګلاب څنګه دې دا پوښتنه وکړله ما وویل هسې

د لمونځ وخت دی ته دوکان کې کینه زه به لمونځ وکړم

چې راغلم ته بیا لمونځ ته لاړ شه داود وویل ښه دغه خبره

ده ما وویل هو لمونځ قضا نشې نور نو لاړم او مخ پر

مسجد لمونځ مې وکړو دوکان ته راغلم داود مې هم لمونځ ته ولیږو یو ماشوم راغی ویل ژاولې راکه ما هم ژاولې ورکړی چې په هغه پاکټ مې بیا سترګې ولږیدې پاکت مې ژر پرانیست ګورم یو لیک چې زړه هم پکې رسم شوای او غشی ترې وتلې دی لاندې ترې لیکلې وو نـــه پوهیږم ته انسان یې که کوم بل څه چې نه دې وینم ډیره خوابدې یم چې د مور مې را باندې نظر شې وایې لورې ولې داســـې یې ناروغه یې زه ترې ځان په یوه بهانه بله بهانه خلاصه کړم نه پوهیږم تا پر ما کومه جادو کړی ده بې تا ژوند راته سخت دی)مینه (درسره لرم زه حیران پاتې شوم ژر مې لیک په یو خوا بله خوا واړوه راواړوه خو هیڅ مې هم پیدا نکړه نه پوهیدم چې چا لیکلی او چاته یې لیکلی دی زه هم نور پسې ونه ګرځیدم خپله دوکانداری به مې کوله مازدیګر به ډیر ځوانان دوکان ته راتلل ټوکی او ټکالی به یی کولې زما به هم ښه ساعت ورســـره تیـــر وو ان تر ناوختـه بــــه دوی راسـره وه .ما به تل سپینې جامې اغوستې وی او واسکټ زما نه و خوښ نه مې اغوسته تک سپین کالې یو دسمال به راسره وو ګرځیدم به نو په دغه خاطر به ملګرو قارې صــاحب راته ویل زه هم په قارې

صاحب مشهور شوم چا به چې زما نوم یاد کړو نورو به ورته

ویل کوم ګلاب هغه قارې هغوی به ورته ویل هو هماغه ګلاب

نو ماشومانو به هم ویل قارې صاحب دا راکه او هغه راکه

(c) ketabton.com: The Digital Library

لیک نه یوه جمعه تیره وه دوکان ته روان وم یوه کوڅه وه
یو ښایسته کور وو تقریبا بنځوس متره زموږ له کوره لرې
وه شنه دروازه یې وه .خرپ شو له دروازې نه پاکټ را
وار شو پاکت مې جیب ته کړو او لاړم دوکان مې را
خلاص کړو سودا مې ټوله سره سمبال کړه او چای مې ځان
ته کیښوده چاې مې وڅښلو د دوکان سودا ډیره کمه وه
قلم او کتابچه مې راواخیسته او لیست مې د سودا برابر کړو اته بجې وې
داود پسې مې زنګ او وهلو زنګ تیر شو
لږ وخت نه وو تیر له هغه خوا داود وویل سلام ګلابه ځنګه
دې په دا شین سهار زنګ را اوهلو ما ورته وویل پـــورته شه
غرمه ده ویل یې خـــیر خـــو ده ګلابه ما ویل هو زړګیه
ته خوبه کار نه لرې ویل کار ځنګه نه لرم خو ته دې خبره کوه
هغه زما ډیر کلک او پوخ ملګری وو ځکــه ما به چې هرڅه
ورته ویل نه به یې نه ویل نو ما ورته وویل داوده سودا کمه
ده زه ځم سودا پسې ما ویل که ته دوکان کې کینې زه به
سودا راوړم هغه وویل سمه ده درځم زه په سودا پسې ښار
ته لاړم ماسپښین بیرته کلې ته راغلم دا ورځ تیره شوه د شپې مې جیب ته
لاس کـــړو او پاکټ مې را خلاص کړو ګورم په ښایــسته رنـــګ یې دا
👇.بیتونه لیکلې وه

سکون مې تللی مکـــمـــل درســـره

(c) ketabton.com: The Digital Library

راشه چې ستونزه می شي حل درسره

لاس د یاری راکړه راځه جـــانـــــه

په هره لاره کـــــــــــړم مـزل درسره

نو دومره خوندیې راکړو چې تر قیامته به یی هیر نه کړم او نه به زما له یاده او اوځـــــې ځکه په اول وار داسې ښایسته

لیکنه لولم ډیر خوند یی راکړو هر وخت مې ویلې او خوند به مې ترې اخیستو نو له بیتونو وروسته یې په سور خط لیکلې وه .ګلابه هیله لرم چې روغ او جوړ به یې او ښه خوشاله ژوند به لرې زه درسره دومره مینه لرم چې د کندهار غرونه ورته هیڅ هم ندې نو له تانه یوه کوچنۍ هیله کوم هغه دا زما مینې ته په سپکه ونه ګورې او بله خبره داچې زه کومه کوڅه ډبه نه یم بلکې ته به مې ډیر ژر وپیژنې چې زه څوک یم .وروستیو کې یې لیکلې وه)سلګۍ (ما نه پیژندله ځکه ما یوې ښځې ته هم نه وو کتلې نو په فکر کې شوم او ځان سره

به مي ویل سلګۍ ها سلګۍ به لا څوک وې او ما سره مینه

[7/31, 20:42] Sadat: سلګۍ ناول

دوهمه برخه

پــه هر صــــورت شپې او ورځې تیر ی دې یوه ورځ چې

دوکان ته روان وم هغه کـــــورته چې ورســــېدم هغه شنه

دروازه چې وه د تیرېدو په حال کې وم راباندې غږ وشو

(c) ketabton.com: The Digital Library

یو ښځینه ښایسته نرم غږ وو .وېي ویل اې اې ګلابه !شاته مې چې ور وکتل ګورم یوه جلۍ په دروازه کې ولاړه ده زه تش قلبوت ولاړ وم حـــیران وم چـــې دا څـــــه کیسه ده.

د پنځلسمې سپوږمۍ په شان څهره او دساقې د جامونو په څیر غټې بادامې سترګې د سپرلې د غوړیدلو ګلابو غوندې سرې شونډې د ښکارې غشو ته ورته تیره تیره باڼه لکه د کنړ د نخترو پشان دنګه ونه ځواني یې د سترګو په چوکاټ کې لکه ګویا تصویر نځیده زه ډیر ورختا شوم ما ویل هسې نه څوک مو و وینې هغې راته ویل چیرته دومره په بیړه روان یـــې زما ژبــه بنده بنده کېده ورته مې و ویل زه .زه دوکان تـــه روان یم هغې خوږه مسکا وکړه ویې ویل مه ورختا کیږه په دې شین سهار څوک نشته خو ما ورته وویل زه هم زمه بیا بـــه وروسته سره غږیږو هغه لا ولاړه وه زه ترې روان شوم او لاړم او هغه تر ډیـــــره ماپسې کتل خداې خبر نوره بــــه لا څومره ولاړه وه زه ترې پناه شـــوم دوکان ته چې لاړم او دوکان مې راخلاص کړو .خلک به راغلل هر یو به جلا جلا راته ویل ګلابه دا رنګ دې ولې داسې زیړ دی ما به ورته بهانه کوله ویل به مې هسې لږ په خوب کې ویریدلی یم .یوه ورځ په دوکان کې ناست وم څلور

ملګرې مې راغلل له سترې مشې ورسته یې راته وویل ګلابه موږ چکر ته روان یو او ته هم موږ سره لاړ شه ما ورته وویل څنــــګه چیـــرت ځۍ او زه څنګه لاړ شـــم دوکان چاته پریږدم وې ویل بې له تا چکر خوند نه کوی هتما به موږسره ځي زه حیران شوم ښه اوس دوی سره څه کې ډیر یې مجبوره کړم ورته مې و ویل ښه تاسو دلته کینۍ زه راځم زه لاړم سیده مې د ورور کور ته زما یو وراره و تقریبا د نهو کالو و نوم یې شفیق و ورنارې مې کړې ورته مې و ویل شفیقه وه شفیقه .شفیق وویل ګلاب کاکا څه دې ویل ورته مې وویل هله شفیقه ته دوکان کې کینه زه یو چیرته کار لرم شفیق مې ځان سره کړو او دوکان ته روان شو .ملګرې راته انتظار وو

(c) ketabton.com: The Digital Library

زموږ د یو ملګرې موټر راورسیده .عینو مینې ته لاړو تقریبا یـو ساعت مو چې تیر شو زما یو ملګری چې نجیب نومیده هغه موږ لیدلي وو هغه راغی او موږ سره یې روغبړ وکړو وې ویل راځی زما کـــور دلته نزدې دی چای به وڅکو بیا ستا سو زړه چې هر څه کوی.ما وویل یاره نجیبه ولې مو په عذابوی خو کور دې نزدی دی ورشه دلته یې راوړه وې ویل سمه ده زه ځم او دلـــته یې راوړم هغه چې لاړو ماته یو زنګ راغی زما عادت و زنګ به چې راغې زه لرې له ملګرو تلم نو زه پوره پنځوس متره لرې لاړم زما یو ملګرې له کابل څخه زنګ وهلی و ویل زما د ورور واده دی راشه ما ورته ویل سمه ده إن شاء الله که د اللهﷻ

رضا وه درځم به نیم ساعت مو سره خبرې وکړې بیرته چې راتلم دوه انجونې ولاړې وې خرپ شو کاغذ راوار شو زما په تندې ولیګدو ومې کتل لیکلې وه سلام دغه زما نمبر دی هیله کوم یو زنګ را اوهه ځان سره مې وویل د څه لپاره زنګ در ووهم کاغذ مې ځان سره واخیست لږ چې له هغه ځای څخه لرې شوم کاغذ مې ټوټې ټوټې کړو او ایسته مې واچوه ما ویل هسې نه بل چاته په ګوتو ورشې بیا به یې په عذاب کې .د ملګرو خواته چې ورغلم هغه نجیب چاې هم راوړی و او ټول ماته انتظار و چای .مو واخیست او ښایسته چمن باندې ســـره کیناستو او چای مو سره وڅکه چې زما زړه ته سلګۍ راغله او په ژور فکر کې لاړم ملګرو راباندې غږ وکړو ګلابه وا ګلابه څه خبره ده داسې چورتې رامعلومیږ.ی ژر مې ورته وویل نه هسې مې ددې پارک ننداره کوله تر مازدیګره مو ښه ساعت تیر کړو بعد له مازدیګره مو د کور او کلې لاره خپله کړه او کورته لاړو او د سلګۍ فکر راسره مل شو هغه خبر مې نه هیریږې ویل یی زه سلګۍ یم ګلابه مینه درسره لرم خو ما مینه نه پیژندله نن زما په سترګو کې سلګۍ اوخته را اوخته هیڅ خوب مې په دغه شپه ونه کړو سهار لمونځ ته لاړم

(c) ketabton.com: The Digital Library

بیرته چې راغلم مور مې راته وویل ګلاب زویه څنګه یې د شپې دی د کوټې ګروپ لګیدلی وو .ناروغ یې که څه بله کیسه ده حیران

پاتې شوم چې اوس مور ته څه جواب ورکړم له ډیر فکر وروسته مې وویل نه مورې لږ سر مې په درد وو ویې ویل رنګ دې هم بدل شوی ما وویل هیڅ خبره نشته سې مې سر درد کوي ښه سمه ده کــــه کومه بله خبره وې راته یې اوایه ما وویل بله خبره نشته کنې له تا به یې ولې پټوم نور مور مې .لاړه

.د دوهمې برخې پای

.د نورو برخو لپاره راسره پاتې شی

لایک او کمنټ مو هیر نه شي ترڅو موږ هم پاتې برخې په خوښی سره .نشر کړو

کله چې تاسی په پوست لایک او کمنټ نه کوی نو موږ هم مایوسه کیږو او .د بلې برخي د خپریدا ذوق نه وي

.مننه په لومړۍ برخه کې له تشویق څخه مو

[7/31, 20:42] Sadat: سلګۍ ناول

دریمه برخه

سادات :اډمین

زه لــه کـــوره او وتم او دوکـــان تـــه روان شـــوم کله چې دسلـګۍ کورته ورسیدم نو هغې را غږ کړو اورو یې وویل ګـــــلابه یوه دقیقه، زه ودریدم هغه رانزدې شوه ویې ویل نــن شپه غـــواړم زموږ پـــه بـــــاغ کې درســــره ووینم ما وویل سمه ده خــو څنګه به سره پوه شو وې ویل زه

(c) ketabton.com: The Digital Library

بـــه پر لسو بجو درته په باغ کې انتظار کوم، ما ویل ښه سمـــه ده وعده مو
لس بجې کېښوده او زه ترې روان شوم اوس نه پوهېږم چې زه په ځمکه
روان یم که پر اسمـــان داسې په سوچـونو او فکرونو کې غـــرق وم
بلاخیره دوکـــان ته

را ورسیدم، نـن ورځ رابانــدې ډېره په فکر کې تیره شوه

مـــاسختن شو لسو بجو ته یو اځې لس دقیقې پـاتې شوې دوکان مې قـــلف
کړو او په فکرونو کې غرق روان وم مـا ویل ښـــه هلکه ګلابه که څوک
پوه شي خلک به څه وایي، وایي به قاري صاحب داسې کارونه کوي له
پردیو جـــونو سره تارونه غزوي عزت خو به دې خاورو سره خاوري
شي تګ ته مې زړه نه ښه کیـــده .خو بیا مې فکر وکړو چې تا خو د هغه
سره د ورتلو وعـده ایښې وه هـــغه بـــه انتظار وي، حیران وم چې اوس
څه وکړم اخـــر مې فیصله وکړه راځه چې هرڅه کیږي باغ ته ورشه، په
فکرونواو سوچونو کې بــــاغ ته ورسیدم دروازه خلاصه وه، ور ننوتم او
:ورو مې غږ کړو، سلګۍ وه سلګۍ، ډېره په خوږه ژبه یې راتـــه وویل
ګلابه راځه زه دلته یم ورغلم زړه مې سـم درېږدو ورنزدې شـــوم .په
لومړي ځل ماسره جلۍ په غیږه روغبړ وکړو او له روغبړ څخه وروسته
راته مخـــــامخ کیناسته او داسې راته وویل ګـــلابه له یو کـال راهیسې
زه درسره مینه لـــــرم او دربانديې مینه یم او چې ودې نــــه وینم نو ټـوله
ورځ خواشینې یم کله چــــې دې وینم نو ټوله ورځ راباندې لکه د اختر
،تیریږي ما ورته غوږ ایښې وو او هغې لکه د شـــاتو خوږې خبرې کولې
زیاته یې کړه او ویې ویل

پوره یو کال ما ستا انتظار کړې او د دروازې تر شا به مې تاته کتل زه
ډېره کم جراته وم چې د خپلې مینې اظهـــار تاته وکـړم، خـو هرڅه مې په
👇خپل زړه تیـــرول چاته مې نشو ویلې لکه دغه لنډۍ

(c) ketabton.com: The Digital Library

نه مي ديـــدن شي نــه مې صـــبر

په غم لړلې يارانيې سترې دې کړمه

نـــه يې ديـــدن شـــي نـــه يې صبر

مئينه شوې جلکـــۍ تل کوي ويرونه

ځنګه نـــاځـــاپه را پـــــه زړه شـــوې

داسې ناځاپه دې خـــداى راوله مينه

له لنډيو روسته يې زما غيږ ته ځان را واچوه لکه ماشومه راته په سلګو شوه ما ورته د ډاډ ورکولو کوشش وکړو خو هغې په ژړا ښه زړه سپـــــک کړو، بيا يې وويل ګـــلابه زه درسره وعده کـــوم چې له تا پرته به بل چا سره واده ونه کړم يوائې به له تا سره خپل ژوند شريکوم، يـــا به ستا کور تـــــه په سره ډولۍ کې درځم او يا به ستا پرته تورو خاورو تـه ځم .د دې خبرو په اوريدو زما له سترګو لکه د باران اوښکې روانې شوې، د اوښکو سره مل زما له خولې ورته دا خبـــــرې را اووتې، چې زما دې هم په هغه الله ﷻ قسم وي چې زه او ته يې پيدا کړي يو زه به هــم بې له تا بلې جلۍ سره واده ونه کړم، يا به زه له تا سره واده کـــوم او يا به هيڅ په ژوند واده ونه کړم.

بس د دواړو مــــينه له هم دې ځـــاى څخه يــو بـــــل ته د اظهار په کولو شروع شوه، له دې شپې وروسته به مو هره ورځ وخت نا وخت سره ليدل لــــه يوې ورځې بلې ورځې ته مو مينه زياتېده، چې سره به مـــو نه ليدل هغه ورځ او شپه به په موږ دواړو لکه د کال تيريده.

يـــ وه ورځ زما د مـــامـــا د زوى واده وو، مور مې او تولـه کورنۍ لاړو هلته، چې لاړو سم د لاس مې په کـــار شروع وکړه کار مې کوو چې ماما مې راته غږ کړو ګلابه وا هلکه ګـــلابه !مـــا وويل مـــامـــا وايه اورمه،

(c) ketabton.com: The Digital Library

راته ویې ویل ورشه زموږ کور ته او پټـــنوس راوړه ما انکار وکړو او ومې ویل مـامـا هلته د کلي ټولې ښـځې دي، زه ځنګه هلته لاړ شـم ماما مې راتـه پــــــه غوصه وویل کوچنې مــاشوم خو نـه یې ورشه له دروازې دې مور ته ور غږ کړه، وړته اوایه هغه به یې درکړي، زړه نا زړه ور روان شوم.

د دریمې برخې پای 👈 ځلورمه برخه ډیر ژر

.

Nasirullah Fazli ⬅ مننه فالو مې

[7/31, 20:42] Sadat: سلګۍ ناول

ځلورمه برخه

سادات :اډمین

❤❤❤❤❤

کور ته چې ورسیدم او دروازې تـــــه چې ورنږدې شوم

غږ مې وکړو، مـورې وه مورې .لږ وخت نه وو تیر شوی چې له هغې خوا یو پوست او نرم اواز راغي ما ښکته کتل ویې ویـــل :ماشوم خو نه یې چې مور ته چغې وهې وشرمیدم د سترګو لــــه کونجه مـې غلې ور وکتل ګورم چـــې)سلګۍ (ده، نو ویې ویل ته ولې کار کوې ما وویل ځنګه کار ونه کړم خلک به څه وایــې چـــې د مــامـــا د زوی واده یـــې دی او دا کار نه کوې .سلګۍ خبره را غبرګه کـړه او ویې ویل کالي دې هم چټل کـړي دي ورته مـــې وویل خیر دې نور نوي کالي مـــې هم راوړې دې، بیا مې له ځان سره هغې ته په کتلو ورو وویل څومره ښایسته شوې یې.

(c) ketabton.com: The Digital Library

سلګۍ زما خبره واوريده ويې خندل او پــه خندا کې يې وويل .سترګې دې ښکلې دي .بيا يې وويل زر کوه خبره دې وکړه ځنګه راغلي يې، څوک را نه شي په خندا مې ورته وويل خوابښې ته دې)مور ته مې (اوايه چې ګلاب درته غږ کوي .هغه هم په دې خبره لږ موسکۍ شوه او په شرمناکه لهجه يې او ويل سمه ده، هغه لاړه او زما زړه هم ورسره لاړ .خو په هر صورت څو شيبې لا نه وې تيرې چې مور مې را غږ کړو، وې ويـــل ګلابه زويه څه خبره ده

څه دې ويل، ورته مې وويل ماما مې پتنوس غواړي، مور مې وويل ښه ته ودريږه زه يې درته راوړم ، له لږ ځنډ وروسته مې مور پتنوس راکړو او بيرته د نارينه وو ځای ته راغلم .د ديګونو د پخلي او نارينه وو ته د ډوډۍ ورکولو ځای له همدې کوره لږ وړاندې يو د کلي سرای کې وو، او د ښځو ځای مې د ماما په کور کــې وو هلته چې ورسيدم ماما مې په غوسه وويل: والکـــه ګلابه دومره

وخت څوک تيروې چې تا تير کړو وړوکې خو نــــه يې غټ سړی يې نور دې د ماشومتوب فکرونه له سره څخه لرې کړه.

ما وويل ماما هلته هيڅ ماشومان نه وو چې کوم يو به مې په مشکل ور وليږو هغه به هم ورک شو .اخر مې يوې سپين سرې ښځې ته وويل چې زما مـــور ته غږ کړه.

د ماما مې غوسه سړه شوهې وه ويل يې سمه ده راکه پتنوس.نو پتنوس مې ورکړو او ترې لاړم .يو کونج کې ميلمانه ځوانان ناست وه ، زه هم خواته ورغـــلم ټول ودريده او

هر يو سره مې سترې مشې وکړه بيا ترې روان شوم د اشپژ خواته ما ويل که کوم څه يې ضرورت وې چې مرسته ورسره وکړم ، ډلې ډلې خلک

(c) ketabton.com: The Digital Library

راغلل ډوډۍ شروع شـــوه له ډوډۍ وروسته زه حمام ته لاړم له حمام وروسته مې نوي کالي واغوستل او ورسره مې نوي بوټان چې تور رنګ يې لره په پښو کړل.

بيرته د واده ځای ته راغلم خلک ټول را ټول وه، يوه غږ کړو وېې ويل هغه دې ګلاب هم راغي، له ورتلو سره يې له شاوو سره ودرولم او ځوانو اتڼ شروع کړو ، زموږ په ځوانانو کې دغه رواج وو چې په خلکو به يې زرک پاشل زما نه خوښيدل او بدې مې را تلل ،خو داود چې زما ښه او ماته ګران ملګرې وو هغه د شاوو، په سر زرک پاشل

غلې يې زما په سر هم را پاش کړه ما هم لــــه ډيرې غوسې ورته وويل داوده غوږ دې رانږدې کړه هغه په دې فکر چې زه به ورته کومه مهمه خبره کوم خپل غوږ را نزدې کړو، ما هم خپله خوله او د هغې غوږ د لاس په واسطه داسې پټ کړو لکه څوک چې چاته پټه خبره کوي،

خو داسې نه وو ورو شان مې د خبرې پر ځای د هغې پر غوږ غاښ ولګوو، داود چې له غيرته يې د خلکو تر مخه چغې نه شوې وهلې درد يې په چوپه خوله تير کړو .په قهرجنې موسکا يې راته د بدلې اخيستلو اشاره وکړه، زموږ تر منځ داسې ټوکې عادي وې او د خفګان لامل مو نه کيدې.

په هر صورت ماما مې غږ وکړو هلې زر کوئ چې ناوې پسې لاړ شو ناوخته کږ.ي

ما ورته وويل ماما موږ تيار يو ښځو ته ووايه چې هغوی

هم تيارې شي .ماما مې وويل ښه سمه ده .ماما مې لاړو څو شيبې نه وې تيرې شوې چې ګلپوش موټر هم راغې .زما د يو ملګرې موټر هم وو ما ويل زه به په هغه کې لاړ شم د شاوو پــــــه ډير ټينګار زه هم په ګلپوش کې وختم او حرکت مو وکړو.

(c) ketabton.com: The Digital Library

په لاره په مټر کې دغه سندره چالان وه چې ویل یې:

سپینې ســـــپوږمۍ وایــــــه اشـــنا به چرتــه وینه

ګونګۍ شوې ولې ګونګۍ شوي ولې نه وایې حالونه

سپوږمۍ په منځ د آسمان راغله

سپوږمۍ په منځ د اسمان راغله

هغه را نه غله ، هغه را نه غله چې یې زه په تمه ومه

.....ګونګۍ شوې ولې ګونګۍ شوې ولي نه وایې حـالونه

ما سندرې نه اوریدې خو دغې سندرې داسې خوند راکړو

چې سندره به ختمه شوه بیا به مې پرې همدغه سندره را واړوله، ان د ناوې تر کوره مو واوریدله او د هر بیت د اوریدو سره به مې سلګۍ نیغه سترګو ته ودریدله.

هلته ورسیدو ټول له موټرو ښخه را ښکته شو ښځې ذ ناوې کور ته ننوتې، موږ نارینه یې بل ځای تـــــه ویوړلو چې لویه حجره وه، له ټولو سره د روغبړ وروسته کیناستو او د چای ډکې پیالې مو تر مخې کیښودل شوې، د چای تر ښښلو وروسته مو خدای په اماني واخیسته او بیرته د شاوو د کور پر لور روان شو.

نور نو واده پای ته ورسیده ټول خلک خپلو کورونو لاړل ما هم د ماما زوی حمید ته وویل درته دې مبارک وي، حمید وویل مننه ګلابه ، اللهﷻ دې تاته هم شایسته جلۍ په نصیب کړې ما ورته وویل امین په خوله دې برکت شه بیا مې ورته وویل تاته خو ښه معلومه ده دوکان مې بند دی ما ته اجازه راکړه زه به نور در نه لاړ شم، نه یې منله راسره له ډیر ټینګار وروسته

(c) ketabton.com: The Digital Library

يې راته اجازه راکړه له ماما مــې هــم اجازه واخيسته او کور ته ترې راغلم.

ناول دوام لري راسره اوسئ تر څو نورې برخې هم ولولئ.

پوسټ لايک کړئ او خپل انتقاد او نظريات مو راسره د کمنټ له لارې شريک کړئ .فالو مي Nasirullah Fazli

[7/31, 20:43] Sadat: ســـلګـــۍ نـــاول

پنځمه برخه

سادات :اډمين

❤❤❤❤❤

پر لار روان وم د ماښام اذان يې وکـړو نو سيده جومات ته لاړم او اودس مې تازه کړو، لمونځ ته په جمع سره ودريدو، له لمانځه وروسته مې لاس پورته کړو او

داسې دعا مې وکړه، ياالله اول ما وبښې، زما مور او

پلار اوبښې ......ډيرې دعاوې مې وکـړې اخــر مـــې په دعا کې دسلګۍ غوشتنه هم له پاکه ربه څخه وکړه او د دعا وروسته مې پاتې لمونځ پای ته ورسوو، او د کور په لور روان شوم،کله چې کور ته را ورسيدم مور مـــې راته غږ کړو وېې ويل ګلابه زويه راغلې ما وويل هــو مورجانې ،راغلم وې ويل راځه همدا اوس مــو يادولې ما وويل خيريت خو به وو

(c) ketabton.com: The Digital Library

ویې ویل د پلار خواته دي ورشه چې ډوډۍ درته واچوم .ما وویل سمه ده مورجانې.

دننه کوټې تــــه چې ورغلم پلار مې تنها ناست وو، و مې ویل پلار جانــه اسلام علیکم پلار مې ځواب راکړو وېې ویل وعلیکم اسلام ګلابه زویه راغلې په خیر .ځواب مې ورکړو هو پلار جانه راغلم .ویې ویل راځه مــور دې ډوډۍ راوړې کله مو چې ډوډۍ وخوړه بیا به یو څه خبرې ســـره وکړو.

ما وویل سمه ده پلار جانه خو دا راته ووایه څه شې راتــه وایې .وې ویل اوس نه ډوډۍ مو چې وخوړه بیا درته وایم.

زه هم غلی شوم او بله پوښتنه مې ترې ونه کړه مور مې ډوډۍ راوړه د ډوډۍ لــه خوړلو وروستـــه مـــې مور چای هم راوړو.

د راننوتلو سره سم یې راته وویل ګلابه زویه ته ښه خبر یې زه هم نوره ورځ په ورځ سپین سرې کیږم او بـــل تر څو به درته دا زړه مور او وریندار درته ډوډۍ پخوې.

(ګرانو دوســـتانو د یادونې وړ ده چې دا هم درته ووایم مورږ دوه وررونه یو خور نه لرو ورور مې له مورږ څخه بیل ژوند کوي خو د ډوډۍ پخولړ لپاره به مې وریندار زمورږ کور ته راتلله او زما مورجانې سره به یې د کور په کارونو کې هم مرسته کوله لومړې په همدې کور کې یو ځای سره اوسیدلو خو تر واده یو څه وخت وروسته مې ورور خپل حق واخیست او د کور په منځ کې مو دیوال وکړو)

نو مورجانې او پلار جان مې دواړو راته وویل ګلابه زویه نور نو مورږ تصمیم نېولې چې تاته لخیره سره کوژده وکړو ما ورته وویل تاسو ولې دومره ورختا استی، تر اوسه خو لا وخت شته دې.

(c) ketabton.com: The Digital Library

مور مې خبره را پرې کړه او ويې ويل هغه د ماما زوی دې نولس کلن دی هغه دې هغه هم واده وکړو، او ته لا وايې تر اوسه وخــت شته.

ما ځان اخوا ديخوا کړو خو کار يې ور نه کړو بلاخره مې ورته وويل په يو شرط يې درسره منم دواړو وويل وايه په کوم شرط، ومې ويل که ستاسو کومه جلۍ خوښه شوه ما به حتما خبروی ځکه زه داسې په پټو سترګو نه غواړم کومې جلۍ سره واده وکړم.

زه مې په مور او پلار ډير ګران وم، په همدې خاطر ويې ويل سمه ده زويـــــه ما هم ورسره ومنله، مور مې وويل زه سر له سبــــا که خير وي د جلۍ په لټولو پسې وځم .يوه ورځ دوکان ته روان وم چې د سلګۍ کور ته ورسيــدم ومـــې کتل سلګۍ په دروازه کې ولاړه ده او ډيره خفه ښکاريده ورنزدې شوم روغبړ، مې ورسره وکړو ريښتيا هم ډيره خفه وه ورته مې وويل سلګۍ خيريت خو دی ولې داسې خفه يې .ويې ويل کلابه نن شپه به په باغ کې سره ووينو بيا به هلته سره خبرې وکړو .ما ورته وويل سمه ده ستا خوښه نو زما خوښه ده .ويې ويل زه به هم ستا انتظار کوم ورته ومې ويل سمه ده اوس لاړه شه .سلګۍ وويل ښه، زما لونګه پر ځان دې پام کوه.

ما وخندل او هغه رانه لاړه، له هماغې ورځې مې تخلص لونګ انتخاب کړو.

د هغې له تګ وروسته زه هم دوکان ته روان شوم ، دوکان مې خلاص کړو، اته بجې بــــه وې چې داود راغې ويې ويل سلام ګلابه ما د سلام ځواب ورکړو او ورته ومې ويل په خير راغلې داود جانه، ويې ويل خير اوسې ګلابه څه کيسې دې .داود زما داسې ملګری وه چــې زما په

(c) ketabton.com: The Digital Library

ملګرو کې يې جوړه نه وه، داود تــــه مې د ځان او سلګۍ په اړه د ـ الف ـ څخه تر ـ ی ـ پورې ټوله کيسه وکړه په خندا کې يې وويل. ولا قارې صيب ته خو ډير وران يې. ورته ومې ويل ځواني مرګه اوس چل راته ښايه چې څه وکړم. ويې ويل خــــو مرکــه ور ولېږه.

ما ورته وويل ياره باور مې نه کيږي چې رابه يې کړي.

داود وويل ته خو يو ځل هڅه وکړه.

د سلګۍ پلار له نورو کليوالو يو څه مالداره وو نو په همدغه خاطر يې ځان لږ جيګ ګڼلو، زما نه خوښيده ځکه ډير کبرجن انسان وو، او تل به يې تروش او ګونځې تندی نيولی وو، نــــه تنها زما بلکې د ټولو کليوالو نه خوښيده. داود ټينګار کاوه ويل يې يو ځل خو جرګه ورولېږه.

ما هم د هو په بڼه سر ورته وخوځوو.

دغه ورځ هم بيګا شوه ماسختن شو ان لس بجې شوې دوکان مې بند کړو او د سلګۍ دوی باغ ته د تلو په نيت روان شوم هلته چې ورسيدم سلګۍ تياره ځای کې په باغ کې ناسته وه وټوخيدم سلګۍ ورو وويل راځه ګلاب جانه زه دلته يم ورغلم يو او بل مو په غيږ کې ونيول ډير وخت مو يو او بل سره په غيږ کې نيولي وو، چې سره بيل شو، ومې ليدل چې د سلګۍ اوښکې 😢 پر مخ رواني وې ورته مې وويل سلګۍ څه کيسه ده خيريت خو دی ولې داسې لکه د کوچنې ماشوم دې زړه ډک دې او ژاړې.

بيا مې تر ې د ژړا د علت پوښتنه وکړه خو هغې هيڅ نه ويل او اوښکې يې پر مخ لا زياتيدې.

پاتې برخه ډير ژر ......

(c) ketabton.com: The Digital Library

پوسټ لایک او شیر کړئ.

خپل نظریات مو راسره د کمنټ په برخه کې شریک کړئ.

فالومي ← Nasirullah Fazli

[7/31, 20:43] Sadat: ســــلـــګۍ ناول

برخه :6 شپږمه

سادات :ادمین

❤️❤️❤️❤️❤️

دوکان مې بند کړو او د سلګۍ دوی باغ ته د تلو په نیت روان شوم هلته چې ورسیدم سلګۍ تیاره په باغ کې ناسته وه وټوخیدم سلګۍ ورو وویل راځه ګلاب جانه زه دلته یم ورغلم یو او بل مو په غیږ کې ونیول ډیر وخت مو یو او بل سره په غیږ کې نیولي وو، چې سره بیل شو، ومې لیدل چې د سلګۍ اوښکې 😢 پر مخ رواني وې ورته مې وویل سلګۍ څه کیسه ده خیریت خو دی ولې داسې لکه د کوچني ماشوم دې زړه ډک دې او ژاړې.

بیا مې تر ې د ژړا د علت پوښتنه وکړه خو هغې هیڅ نه ویل او اوښکې یې پر مخ لا زیاتیدې.

ما ورته د ټوکو څخه وویل لکه چې زما په راتګ خفه شوی.

سلګۍ راته وویل نه، که تا سره زه خفه کیږم خدای دې

مړه کړي.

زر مې د سلګۍ پر خوله لاس کـیښوده ما ویل چپ شه لیونۍ داسې خبرې مه کوه زه هم تاسره ډیره مینه لرم بې له تا که ژوندی هــم اوسم نو د مړي په څیر به یم خو اوس راته اوایه چې څه خبره ده چې ذاسې ژاړې

(c) ketabton.com: The Digital Library

سلګۍ په ژړغوني غږ وويل :خبره شوم چې مور دې ستا د کوژدې لپاره پېښې را لوڅې کړې او کيداى شي ډېر ژر ستا کوزده له بلې جلۍ سره وکړي.

له دې خبرې سره مې وخاندل او ورته ومې ويل هې ليونۍ زما خبره د کاڼي کرښه ده، هيڅ کله به هم بغير له تا بلې جلۍ سره واده ونه کړم .سلګۍ د ژړا په سلګو کې راته وويل مور خو دې پر نورو کورو ګرځي.

ما وويل ګوره ليونۍ تاته ښه درمعلوم يم زه مې په مور او پلار ډېر ګران يم ما ورسره)شرط (ايښې دې هغه داسې، چې مور ته مې ويلي که هر ځای مو جلۍ خوښه شوه نو ما به پرې خبروی، هغو هم راسره ومنل، زه اوس يوه لاره جوړوم چې ستاسو کور ته يې در وليږم.

ددې خبرېطپه اوريدلو سره سلګۍ خوشحاله شوه ويـــې خندل او په غيږ کې مې را پورته کړه ، بيا مې ورته وويل زه سبا يا هم بل سبا تاته موبايل اخلم کله چې دې زړه تنګ وو نو بيا ماته زنګ را وهه د زړه خواله به پرې سره کوو.

سلګۍ نوره هم خوشحاله شوه ويې ويل کيمرې واله راته

واخله خپل عکسونه ورته هم تير کړه چې کله نه يې راسره نو په عکسونو به دې مينه ماتوم.

،د سلګۍ دوه عکسونه ما په هغه شپه ترې د خپل مبايل په کمره واخيستل اوس هم راسره دي هر وخت ورته په ژړا يم داسې وخت نشته چې زه ورته اوښکې توی نه کړم.

په هماغه شپه تر دوولس بجو مو خوږ مجلس سره وکړو

(c) ketabton.com: The Digital Library

هیڅ مې نه هېرېږي په ناز به یې راته ویل زما لونګه کله به زمونږ واده وي هغه به کومه شپه وي، پسې یې زیاته کړه وېې ویل زما لونګ لالیه !کله به وي چې ستاسو په کور کې چای پخې کړم او پر یوه پیاله یې دواړه پـه خوند خوند او مینه سره د یو بل پر لاس وڅکو.

ما ورته ویل الله ﷻ مهربان دی إن شاء الله ډیر ژر به ستا دا ارمان پوره شي.

له ډیرې خوشحالې څخه یې زه چپ کړم، ډیر له خوند ډک مجلس وو ان یوه بجه شوه نور مې ورته وویل بس دی لیونۍ څه خبرې به سبا ته هم پریږدو.

له مینې څخه په ډک انداز یې وویل زما خو زړه غواړي چې ټول عمر همداسې سره یو ځای ناست اوسو او هیڅکله هم یو بل ته د تګ لفظ استعمال نه کړو.

سلګۍ دا هره خبره لکه زما د زړه د کتابچې څخه په لوستلو سره یې چې کړې وې، هیڅ مې نه غوښتل چې دا وخت تیر شي او شپه پر سهار بدله شي، نه زما او نه د سلګۍ زړه کیده چې سره بیل شو او لاړ شو.

خو په دې هم دواړه پوهیدو چې نور مو دلته یو ځای پاتې کیدل له خطر څخه خالي نه دي، ځکه چې د شپې تور تم نور د سهار په روښنایې بدلیدونکې وو.

په ډیرې سختۍ مو سره خدا پامانی وکړه او خورږ له مینې ډک مجلس مو په دغه شپه)پای (ته ورسوو او دواړه خپلو کرونو ته ستانه شو، په دغه شپه ما هیڅ خوب ونــــه کړو ځکه چې د سلګۍ دغه خبره به راته سترګو،

(c) ketabton.com: The Digital Library

سترګو ته کیدله، چې ویل یې زما ګلابه کاش چې ټول عمر ستا ترڅنګ وی،او هر وخت مې ستا دیدن کولی.

او ټوله شپه به د سلګۍ هغه په سرو شونډو خندا راته یادیدله او له دې سره به مې زړه په سینه کې بی واره په درزا شو، تر سهاره مې د بیګانی شپې یوه، یوه خبره او صحنه له ځان سره لکه د امتحان د درس تکراروه.

نور نو د شپې تور تم د سهار په په روښنایي بدل شوی وو د سهار دلمانځه وخت رانږدې شو، مور مې له هغه بلې کوټې را غږ کړو.

ګلابه زویه پورته شــه لمونځ درنه قضاء نه شي.

ومې ویل ښه مورجانې پورته کیږم، نور نو پورته شوم او له اوداسه وروسته مې لمونځ وکړو .د دعا لپاره مې خدای ته لاسونه لپه کړل، او د زړه له تله مې سلګۍ په دعا کې له خدایه وغوښته، ما به تل لمونځ په مسجد کی کولو دا چې ټوله شپه ویښ وم نن مې لمونځ په کور کې وکړو.

له لمانځه وروسته، شا ته په دیوال تکیه شوم ,او یو ځل بیا د سلګۍ فکرونو په سر واخیستمه، شیبه لا تیره نه وه چې مور مې کوټې ته را ننوتله، ویې ویل ګلابه دا څو ورځې راته سم نه معلومیږې خیر خو به وي زویه څه خبره ده.

ومې ویل نه زما خوږې مورې هیڅ خبره نشته یواځې لږ غوندې سذ مې درد کوي.

مور مې وویل نن شپه هم ناوخته کور ته راغلې .په خبره کې ور ولویدم او ومې ویل د اکبر کاکا په کور کې د کلي

ځوانان را ټول وه، زه یې هم غوښتی وم .نو ځکه هلته لږ غوندې ایسار شوم، زما مور په ډیرو خبرو پسې نه ګرځیدله وېې ویل

(c) ketabton.com: The Digital Library

سمه ده نور تر ناوخته له کور څخه بیرون مه پاتې کیږه زر کورته راځه ما او پلار دې درته په اندیښنه کې یو..

ما وویل سمه ده زما ګرانې مور جانې همداسې به کوم .وېې ویل راځه چې چای تیار دی، د چای څښلو لپاره مو د پلار کوټې ته لاړو، له چای څښلو وروسته مې مور ، پلار ته وویل ما په ټول کلي کې داسې جلۍ پیدا نه کړه چې د ګلاب جــــــان زوی مې لیاقت ولري زه غلې وم پلار جان مې وویل اوریدلې مې دې ، امیر خان هم یوه پیغله لور لري یو وار به دې لیدلې وه.

مور مې وویل هو سړیه ښه شوه چې را یاده دې کړه له ما خو بیخي هیره شوې وه .او زیاته یې کړه، هغه سلګۍ نومیږې ډیره شایسته او با اخلاقه جلۍ ده خو پلار نه یې ټول کلی سر ټکوې چې رابه یې کړي او که نه.

پلار مې وویل ته خو یو ځل ورکره د یو څو نورو ښځو سره ورشه، بیا به زه د نارینه وو جرګه هم ورولیږم.

مور مې وویل ته څه وایې زویه.

و مې ویل ډیر درته سپین سترګی معلوم نه شم زما هم درسره خوښه ده.

،ویې وخندل په خندا کې یې وویل دا څو ورځې لږ سپین سترګی شوې یې دا ځل مې پلار هم وخندل.

زه وشرمیدم او له کوټې راووتم، مخکې له دې چې دوکان ته لاړ شم د سلګۍ لپاره مې د لیک په لیکلو شروع وکړه.

👇د لیک په سر کې مې داسې ولیکل.

مست لکه دریـــــــاب ومه اوس نه یمه

(c) ketabton.com: The Digital Library

شړنګ به د ربـــــــاب ومـه اوس نه يمه

مينې دې ښايست نه داسې خلاص کړمه
ګل ومه ګـــــلاب ومــــــه اوس نه يمه

سلام د زړه سره زما ګرانې سلګۍ هيله لرم چې پاتې شپه دې ښه په خوشحالی سره تيره کړې وي، او دغه ښايسته سهار او رنګينه ورځ هم په خوشحالۍ سره تيره کړې.

،تاته يو ښه خبر لرم نن مې مور ستاسوکور ته درځې او تا راته غواړې نور نو که د الله ﷻ رضا وه زمونږ خوبونه ريښتيا کيږي.

دغه ليک مې ځکه درته وليکه چې نن ورځ در باندې ښه په خوشحالی تيره شي.

مينه درسره لرم

(ستا ليونی ګلاب، لونګ)

دوکان ته چې تلم خط مې يو ماشوم ته ورکړو او يو سلګون مې هم ورکــــړو ورته مې وويل دغه کاغذ سلګۍ ته ورکړه هغه هم ډير په خوشحالی او په خندا سره واخيسته، او روان شو زه هم دوکان تــه لاړم ګورم چې له مخکې داود راغلی وو چې زه يې وليدم ويې ويل ګلابه نن ډير خوشحاله را معلوميږې ومې ويل انډيواله خوشحاله به نه يم نن د امير خان کور ته جــرګه ور استوم ،دعاوې کوه چې زه بريالی شم، ويې ويل اللهﷻ مهربانه ذات دې ومې ويل بيشکه مهربانه ذات دی، خـــــو اميرخان چندان

(c) ketabton.com: The Digital Library

سړی ولاکه راته ښکاري وېږ ويل ت خو خپله هڅه وکړه، بيا به نو ګورو ورسره.

داود ته مې وويل نن ځم ښار ته او يو تيليفون اخلمه .ويی ويل پر تليفون څه کوې له تا سره خو شته دی.

ورته مې وويل يو چا رانه غوښتی دې.

داود وويل ښه چې داسې ده نو په شريکه به بازار ته لاړ شو.

ما هم ورسره ومنله.

...... پاتې برخه ډير ژر

پوسټ لايک او شير کړئ.

خپل نظريات مو راسره د کمنټ په برخه کې شريک کړي فالومي Nasirullah Fazli

[7/31, 20:43] Sadat: ســـــلـــــکی ناول

برخه :7 اومه برخه

سيدادريس"سادات :ادمين

❤️❤️❤️❤️❤️

داود وويل پر تليفون څه کوې له تا سره خو شته دی.

ورته مې وويل يو چا رانه غوښتی دې.

داود وويل ښه چې داسې ده نو په شريکه به بازار ته لاړ شو.

(c) ketabton.com: The Digital Library

.ما هم ورسره ومنله

،مور دواړه په ښه خوشحالۍ سره ښار تــه لاړو له ډیر چکر وهلو وروسته مبایل پلورنځي ته لاړو د دوکاندار سره د ډیرو ناندرو وهلو وروسته مو تري مبایل په لس زره رړپۍ واخیسته.

. داود راته وویل ګلابه ډیري خرچي کوي

.ماورته وویل یاره داسې یو چاته یې وړم چــې تر ټولې دنیا راته ګران دی

داود هوښیار هلک و پــوه شو چې زه یې چاته اخلم وېې خـندل، بیا له هغې وررسته مو په بازار کې نـور سامان هم واخیسته،او کلي ته روان شو.

ورځ تیره شوه او ماسختن شو، د ماسختن ډوډۍ مو وخوړه، له ډوډۍ خوړلو وروسته مې مور وویــل نن د)سلګۍ (کور ته ورغلې وم پسې زیاته یې کړه د سلګۍ د مور سره مـــې خبره یاده کړه.

د)سلګۍ (مور راته وویل له تاسو بله ښه کـورنۍ نشته زما در سره خوښه ده، خو صبر وکړه چې د سلګۍ پلار څه وایې اوس کور کې نشته بیګاه ته راځې زه بــه خبره ورسره یاده کړم چې هغه څه وایې.

ما هم ورته وویل سمه ده دا خو ښه خبره ده، مور مي راته اویل ګلابه زویه زما خو سلګۍ ډیره خوښه شوه، ستا څرنګه خوښه ده.

مـــا ورته وویل زما هم درسره خوښه ده وېې ویل خدایﷻ دې دغه کار په خیر سره خلاص کړي، ما په زړه کــې امین ورسره وویل.

نور زه له کور څخه بیرون په دې امید را او وتلم چې کیدای شي سلګۍ ووینم .خوشبختانه هغه مـــې ولیده او موبایل مې ورکړو، ساعت ته مې چې ولیده اته بجې وې.

(c) ketabton.com: The Digital Library

سلګۍ ته مې وویل زه اوس ځم لا وختي دې خلک له مسجد څخه کورونو ته راګرځي چې څوک مو سره و نه ګوري، که خوښه دې وي په لس بجې به سره ستاسو په باغ کې ووینو.

سلګۍ وویل سمه ده، ما هم دغه خبره درته کوله خو ته له ما مخکې شوی.

خدای پاماني مو سره وکړه او زه ترې کور ته راغلم.

ساعت ته مې ولیده نهه نیمې 9:30 بجې وې مور ته مې وویل مورجانې زما له داود سره لږ کار دې که اجازه دې وي د هغوی تر کوره پورې یو ځل ورځمه.

مور جانې مې راته اویل ورشه خو لږ ژر راځه بیرته.

ومې ویل سمه ده کوشش کـــوم چې زر راشم..

اوس نو لسو بجو ته انتظار یم چې کله به لس بجې کیږي، یو څو دقیقې ورته پاتې وې خو دا څو دقیقې پرما داسې تیریدې لکه د کال، کله به د کوڅې یو سرته لاړم او کله به بل سرته، له ساعته مې یوه دقیقه هم سترګې نه اړولې.

بل اخره پوره لس 10 بجې شـــوې، زموږ د دیدن ځای معلوم وو، په همدې خاطر ز ه هم سیده ورغلم، خو دا ځل زه له سلګۍ مخکې باغ ته راغلم، څو شیبې وروسته سلګۍ هم راغله روغبړ مو سره وکړو.

سلګۍ راته وویل نن ستا مور زموږ کور ته راغلې وه زما مور سره یې تا لپاره زما د غوښتلو خبره یاده کړه،   مور مې ورته وویل چې بیګاه ته زما د پلار سره خبره شریکوي.

سلګۍ خبرو ته دوام ورکړو او ویې ویل، نن شپه له ډوډۍ وروسته مې مور پلار ته ددې خبرې یاداوري وکړه، غلې شوه او یو سوړ اسویلې یې وویسته

(c) ketabton.com: The Digital Library

او په غمجنه لهجه یې وویل، خو پلار مې فقد دومره وویل نه غواړم زه مې لور دوی ته ورکړم.

مـــا ورته وویل خیر حوصله پکار ده تر اوسه خو لا د سندرې سر دې مه ورخطا کیږه ډاډ مې ورکړ او زیاته مې کړه نور به په موبایل سره خبرې کوو.

سلګۍ وویل هو اوس ښه شوو، خو که پلار مې راسره ولیدو نو مړه به مې کړي، ویې ویل زه به د شپې زنګ در وهم.

ورته مې وویل هر وخت چې د خبرو موقع درته برابره شوه، صرف یو مسکال راکوه زه درته زنګ وهم، او هو خپل نمبر او یو دوه عکسونه مې مبایل کې ثبت کړې دي.

سلګۍ وویل قربان دې شم زما لونګه یاره زماد اوربل ګله دا دې ښه کار کړی دې چې خپل عکسونه او نمبر دې په زما په مبایل کې ذخیره کړې دي.

لــــه ډیر مجلس وروسته مو زړه نا زړه خدای پامانې سره وکړه او دواړه د خپلو کورونو په طرف لاړو.

سهار وختې پورته شوم اودس مې وکړو مسجد ته لاړم، ګل میر کاکا چې زموږ د کلي یو سپین ګیرې وو، له ما مخکې جومات ته راغلې وو او په لومړي صف کې ناست وو، له داخلیدو سره مې سلام وکړو ، د سلام له اخیستو سره سم ګل میر کاکا راته وویل ګلابه داولې دې رنګ کې تغیرات راغلي دي، ما وویل کاکا تاته همداسې ښکاري هیڅ هم نشته.

ویې ویل نه زویه څه خبره خو شته .ورته مې وویل کاکا داسې کیسه ده چې غواړم یوه جرګه د سپین ږیرو د امیرخان کاکا دوی کور ته د ځان لپاره

(c) ketabton.com: The Digital Library

ولیږم، الله ﷻ دی ګل میر کاکا ته خیر ورکړي ویې ویل زه حاضر یم نور سپین ږیري به هم له ځانه سره ملګري کړم.

ما ورته وویل خدایﷻ دې خیر درکړي.

د پلار په شمول مې د کلي نور سړي هم جومات ته راغلل لمونځ مو په جمع سره وکړو، او له لمانځه وروسته کور ته راغلم.

د سهار چای مې وڅکه او دوکان ته لاړم، نهه بجې به وې چې زنګ راغي اوکی مې کړ ومې ویل بلې سلګۍ په یو ښکلې او زړه راښکوونکي انداز سره وویل سلام د زړه سره څنګه یې.

ما هم په ډیره مینه د سلام ځواب ورکړو او ومې ویل شکر ښه یمه، ته څنګه یې وخت په خیر تیریږي.

سلګۍ وه ویل شکـــر دې اوس ښه یم، ټوله ورځ دې تصویر ته داسې زیر یم لکه ته چې په خپله راسره مخامخ ناست یې او راته وایې زه چې زه ګلاب یم سلګۍ تاسره مینه لرم.

ما په ټوکه کې ورته وویل

سلګۍ ډیره مه ورته ګوره هسې نه چې له نظره مې کړې.

👇ویې خندل او دا لنډۍ یې وویلې!

👀د سترګو ټول نظر په ما کړه

💔لکه ویشتلې مرغۍ بیله یم مېینه.

(c) ketabton.com: The Digital Library

په یو نظر مخې ته راشه

پرخۍ راپسې ګورې نه به یمه بیا به.

دا مې دمینې انتها ده

دخپل ګلاب تصویر په زړه کی ګرځومه

دومره خوند یې په غوږ کې وو چې ما به ورته ویل ان تر

ماښام راته وایه ډېر خوند یې وکړ او ډېر په ښایسته او خوږ اواز یې راته لنډۍ وویلې.

👇ما هم یو دوه لنډۍ ورته ډالۍ کړې.

په زړه خفه سلګۍ ته وایه

چې ته خفه یی زه به څه خوشحاله یمه

ستا په تهمت کې هسې خوښ یم

لکه ماهي چې په اوبو خوشحاله وینه

ډېرې خبرې مو سره وکړې نور مو خدای پامانې سره واخیسته.

ټوله ورځ مې هماغه د سلګۍ د خولې ویلې لنډۍ له ځانه سره زمزمه کولې او هیڅ مې له ذهنه نه وتلې.

(c) ketabton.com: The Digital Library

👇👇👇👇👇👇👇👇👇👇👇👇👇👇👇👇

...... پاتې برخه ډېر ژر

Nasirullah Fazli

[7/31, 20:43] Sadat: ســــلـــګی ناول

برخه :8 اتمه

سیدادریس"سادات :اډمین

❤❤❤❤❤

ډيري خبرې مو سره وکړې نور مو خدای پاماني سره واخيسته.

ټوله ورځ مې هماغه د سلګۍ د خولې ويلې لنډۍ له ځانه سره زمزمه کولې او هيڅ مې له ذهنه نه وتلې.

د همدغې ورځ په سبا مې مور بيا د سلګۍ دوی کور ته تللی وه له راتګ وروسته يې راته وويل ، د سلګۍ مور ډيره ښه ښځه ده زړه يې ډير غواړي چې سلګۍ زموږ د کور اينګور شي ، خو د سلګۍ مور په ډير خفګان سره راته دا وويل، چې د سلګۍ پلار وايې چې زموږ او د دوی تر منځ ډير لوی فرق دی، او بله دا چې زه نه غواړم لور مې په کلي او بيا داسي غريبې کورنۍ کې ورکړم.

مور مې پسي زياته کړه ګلابه نوره خوښه ستا د سلګۍ پلار يو ډير د لالج ځخه ډک او زدي انسان دې فکر نه کوم چې په دې خبره دې راضي شي.

ما د ډاډ ګيرنې په پار ورته وويل خير دې مورې ګورو به داسې په اسانه ځوک چاته خپله خور او لور ورکوي پلار ته مې اوايه چې يو ځل بيا د کلي

(c) ketabton.com: The Digital Library

سپین ګیري له ځانه سره کړي او ورشي.خدای مهربانه دې که دا ځل يې ومني.

مور مې وویل خدای دی د امیرخان په زړه د رحم اوبه توی کړي، پلار چې دی راغی زه به ورته اوایم چی د کلي سپین ګیري له ځانه سره کړي او بیا ورشي.

له دې خبرو وروسته له کوره راووتم او د دوکان لاره مې ونیوله او او په سلو فکرونو کې دوکان ته ورسیدم، دا ورځ نو پر ما له قیامته کمه نه وه ډیر خفه وم شونډې مــې هم له ډیره غمه پترې نیولي وه، په دغـــه فکر کـــې وم چې څنګه سلګۍ د ژوند ملګرې کړم بیا مـې تلیفون راوویست او داود ته مې زنګ ووهو ، زنګ تیر شو له لږ ځنډ وروسته مبایل اوکی شو.

داود وويـــل سلام ګلابه ښه يې اواز مې اوری?

ومې ويل ياره چيرته يې?

داود وويل لومړی خو د سلام جـــواب راکړه کنه بيا چې هرڅه وايې وايه.

ومې ويل وبښه وروره هيڅ فکر مې نه شو.

داود وويل خير دی، دې ورځو کې بل ډول يې.

ما د زړه په زور مسکا وکـــــــړه، ومې ويل زما دوکان ته راشه کار درســـره لرم.

ويې ويل سمه ده درځم.

نور مو خدای پاماني سره واخيسته موبايل مـــــی بند کړو.

(c) ketabton.com: The Digital Library

زه لا د داود سره د خبرو په فکر کې وم چې د سلګۍ زنګ راغې ما لــه ځان سره وویل خدایه خیر کړی څه خبره خـــــو شته زړه نا زړه مې مبایل اوکې کړو.

ومې ویل اسلام علیکم له هغې خوا څـــخـــه هم ځواب راغی.

ویې ویل وعلیکم ګلابه ځنګه یې ښه یې د زړه سره.

ما وویل شکر دی جانو ته خو به ښه یې دا اواز دې خوابدی را معلومیږي.

یو دم په ژاړه شوه په ژړا 😪 کې یې وویل ګلابه لکه چې هیلې مو خاورې شوې.

ما وویل څه خبره ده، لیونۍ کیږه مه لومړی خو خبره وکړه .ویې ویل پلار مې په هیڅ ډول نه مني، ویې ویل دوی ته مې لور نه ورکوم، بل یې دا هم ویلي دي چې زما ښار کې یو ملګری دی، هغوی به نن یا سبا سلګۍ پسې په جرګه راشي.

د سلګۍ دا خبره نه وه سم د ټوپک ډز وو .په زړه مې یو ډول درد شو موبایل مې له لاسه پریوتو، له سترګو مې اوښکې راغلې خو بیا مې موبایل راواخیستو، د ډاډ ګیرنی لپاره مې ورته وویل لیونۍ ته لــــږ حوصله وکړه زه هڅه کوم ټول کارونه به سم شي .نـــــن بیا د سپین ږیرو جرګه در لیږم.

خو سلګۍ لا هماغسې ژړل د سلګۍ د ژړا د هر اواز سره به مې زړه د درد څړیکه کوله، هر څومره مې چې ځان کلک کړو خو بیا هــــم بې اختیاره مې له سترګو د باران په څیر اوښکې پر مخ راو بهیدلي نور نو موبایل مې ورباندي قطع کـــــړو په زړه مـــــې د جدایې دردونه راغلل لږ وخت لا نه و تیر چې داود راغی.

(c) ketabton.com: The Digital Library

روغبړ مو سره وکړو، وېې ويل ګلابه ډېـــر خوابدی يې رنګ دې هم زيړ شوی دی او سترګې دې ولـــې سرې دې?

وه مـــې ويل يارو هماغه غم او درد دی نور څه نشته.

ويې وپوښتل څه شوي دي.

ومې ويل داود جانه سلګۍ راته زنګ وهلې وو، ويې ويل

پلار مې نه غواړې چې ما تاته درکړي او دا يې هم وويل چې زه هيڅ نه غواړم د لور واده مې کلي کې وکړم، لور مې په ښار کې ودوم.

اوس ته ووايه څه وکم سلګۍ ويل نن شپه له ښارڅخه ماپسي جرګه راځي، دومره يې وژړل چې زما له سترګو هم اوښکې را روانې شوې.

داود هم ډير خفه او خوابدی شو ويې ويل زما غوندې ملګری لری زه چې دی اوس په درد ونه خوړل شم بيا به دی کله په درد خورم، زه ځم ملا صاحب پلار مې ستا پلار او د کلي سپين ږيرې د سلګۍ دوی کورته ورلیږم.

ما وويل کله، هسې نه چې د ښار جرګه مخکې را ورسيږي.

ويې ويل همدا اوس پلار سره خبره شريکوم هغه په کور کې

دې زه ورځم او ورته وايم.

ما ورته وويل يو کار وکړه هرڅه چې کوې لږ زر يې وکړه، ددې خبری سره داود د کور په لورې لاړه.

ما هم سلګۍ ته زنګ ووهلو خو جواب يې را نه کړو، درې څلور زنګه مې نور هم اوهل خو ځواب يې نکړه زما زړه ډير ناراحته وو نو اخر مې د 👇میسج په ليکلو پيل وکړو ورته مې وليکل

(c) ketabton.com: The Digital Library

سلامونه زما د ژوند ښکلا هیله ده راته روغه او جوړه وسې ❤️❤️❤️
،د زنګونو د ځواب نه راکولو له وجه مجبور شوم چې مسج درته ولیکم ،
زه تاته یو زیری لرم هغه دا چې ما همدا اوس د ډیرو کو ششونو وروسته
.وکړای شول چې همدا نن یوه جرګه ډیر ژر ســـــتاسو کورته دروا ستوم
خدای مهربانه دی که پلار دی دا ځل د کلي د سپین ګیرو مخه وکړي او
.جرګه ومني

بله دا چې ډیر غم مه کوه چې ناروغه راته نه شي د خپل بدن د غوښو
پریکولو درد زغملې شم خو ستا د خفګان درد مې زړه خوري او د زغم
.توان يې نه لرم

د ژوند سره ما او تا باید د یو بل تر څنګ لکه د غر د هر ډول مشکلاتو
په مقابلې کې ودریږو د زغم او حوصیلې څخه کار واخلو، که خدای کول
.بریا به زموږ وي

.د خدای په امان

(ستا لونـګ ګلاب)

👇له لږ ځنډ وروسته د سلګی لخوا مسج راغی لیکلې یې وه

❤️وعلیکـم اسلام زما لونګه یاره

هیله کوم د مبایل په نه جیګولو خفه شـــــوی نه اوسې خفګان دومره په
مخه کړې وم چې نه مې غوښتل چې یو ځل بیا د خپلو خبرو سره ستا زړه
.وږدوم او خفه دې کړم

(c) ketabton.com: The Digital Library

رښتیا، ستا د مسج سره مې لږ غمونه را کم شوه، خو دا غم لا راسره دی چې زما پلار به ستاسې جرګه ومنې او که نه، زموږ د یو ځای کیدو او ګډ ژوند لیدلي خوبونه به رښتیا شي او که نه، خدای دې وکړي چې دا ځل مې پلار ستاسې جرګه ومني او د همیش لپاره سره یو ځای شو.

نور دی په خدای سپارم.

(ستا د زړه سر، سلګۍ)

زه هم د دغه میسج په لوستلو سره یو څه خوشحاله شوم ما ویل زه لږ خو د سلګۍ غمونه زما د خبرو سره کم شوه .جومات ته لاړم، دوه رکعته نفل لمونځ مې اداء کړو.

له سلام ګرځولو وروسته مې الله ﷻ ته عذر او زارۍ وکړې تر څو زما ژوند)سلګۍ (په خپل رحم او کرم سره ماته را کړي .له دعا وروسته مې په الله ﷻ توکل اوکړو او له جوماته را ووتم.

څو لحظې وروسته د داود زنګ راغی، ویې ویل ګلابه هیڅ فکر مه کوه د مــلا صاحب په شمول مې لس کسه سپین ږیري د امیرخان دوی کور ته ور واستول چې زما پلار او ستا پلار هم ورسره دې إن شاء الله دا ځل به کار وشي په خیر، او ته به سلګۍ ته ورسیږې.

ددې خبر په اوریدلو مې یو ځل بیا په زړه کې نوي امیدونه لکه د ګل را و غوړیدل، او شکر مې وویست.

داود ته مې وویل مننه وروره تل راته ژوندی اوسې ستا دا ښه او احسان به په عمر کې هم هیر نه کړم.

(c) ketabton.com: The Digital Library

👇👇👇👇👇👇👇👇👇👇👇👇👇👇👇👇

...... د سلګۍ ناول 9 نهمه او وروستۍ برخه ډیر ژر

پوسټ لایک او شیر کړئ.

[7/31, 20:45] Sadat: ســــلــــګۍ ناول

برخه :9 نهمه)وروستۍ برخه(

سیدادریس سادات :اډمین

❤❤❤❤❤

یو ساعت وروسته د داود زنګ راغی، ویې ویل ګلابه هیڅ فکر مه کوه د مــلا صاحب په شمول مې لس کسه سپین ږیري د امیرخان دوی کور ته ور واستول چې زما پلار او ستا پلار هم ورسره دي إن شاء الله دا ځل به کار وشي په خیر، او ته به سلګۍ ته ورسیږې.

ددې خبر په اوریدلو مې یو ځل بیا په زړه کې د سلګۍ لاسته راوړلو تمه پیدا شوه.

داود ته مې وویل مننه وروره تل راته ژوندی اوسې ستا دا ښه او احسان به په عمر کې هم هیر نه کړم.

👇نوی برخه

نور نو اندیښنو په مخه کړې وم په زړه کې مې کرل ریبل کول، دا به مې له ځانه سره ویل هسی نه چې دا جرګه هم رخصت کړي او بیا انکار ونه

(c) ketabton.com: The Digital Library

کړي، بیا به لکه د لیونو ځان ته لړیا شوم ګلابه له خدایه خیر غواړه دا څه فکرونه کوي

دا لحظې نو پر ما لکه د قیامت تیریدې، زما او د سلګۍ د یو ځای کیدو نو دا اخري امید وو ، نو په همدغه وجه ډیر اندیښمن وم.

نور نو ځمکې ځای نه راکوو، داود ته مې زنګ او وهلو او ورڅخه مې د جرګې په اړه وپوښتل، داود ته را څخه په غمجنه لهجه وپوښتل چرته یې.

د داود د غږ په اوریدو سره مې د زړه درزا نوره هم زیاته شوله او په ورخطایې مې ورته اویل دوکان کې یم.

داود اویل زه همدا اوس دوکان ته درځم له نږدې به درته هر څه اوایم، له دې سره یې مبایل بند کړو.

د داود تر راتګه راباندې ځمکه او آسمان یو شو، داود له څو شیبو وروسته راورسیده، له رارسیدو سره مې په ورخطایی ترې و پوښتل داوده وایه کنه څه وشول، جرګه یې ومنله او که نه.

داود یو سوړ اسویلی وویست او په غمجنه لهجه یې وویل، امیرخان دا ځل بیا جرګې ته انکار وکړو، انکار خو لا څه کوې چې د جرګې مشرانو ته یې کنځلې هم کړې وی، او دا یې هم ورته ویلي وه چې نور زما په دروازې قدم هم کینږدئ، او دا هم واورئ چې زه مې لور په ښار کې د خپل ملګري ځوی ته ورکوم، ګلابه، بی غیرته امیرخان د جرګې مشران په ډیرې بی شرمۍ سره رخصت کړي وه.

د داود هره خبره را باندې لکه د ټوپک ډز لګیده، که د سلګۍ پلار مې دا وخت په مخ کې وای، نو د هغې په وژلو به مې هم زړه نه وی یخ شوی.

له هغې وروسته مې وغوښتل چې له سلګۍ سره ووینم خو نور زما او د سلګۍ لیده کاته هم ګران شول زما وضعیت هم ورځ تر بلې خرابیده تل

(c) ketabton.com: The Digital Library

بـــه غمجن او دردمند وم، داسې احساس به مې کوه چې زه هيڅ څوک نه لرم، ژوند مې لکه د دروند غر په اوږو بار وو.

سلګۍ يې پـــــه هماغه شپه د ښار څخه راغلې مرکې ته

ورکړه، د کور د غړو تر څنګ مې ټول ملګرې په تيره بيا داود له ما سره خفه وه، اوس نو ما په ژوند کې هر څه بايللې وه، او لکه بی له ساه تش جسد وم.

وروسته له څو ورځو د سلګۍ زنګ راغی، د زنګ د ليدلو سره مې بدن زيګ شو، کله مې چې زنګ پورته کړو نو سلګۍ د مايوسی په حالت کې وويل ګلابه ترڅو به دا غمونه او دردونه زغمو ولې يو څه نه کوي.

ما ورته په ځواب کې وويل، ما خو تاته د رسيدلو په خاطر له هرې شونې او نا شونې لارې کار واخيسته، خو ستا پلار راباندې هره لاره داسې بنده کړه لکه د زندان دروازه، ته اوايه زه نو څه وکړم.

سلګۍ وويل لونګه زه هم ستاسې په وړاندې مې د پلار هر انکار لکه د تناره لرګې داسې وسيځلم .خو لونګه زه يوه خبره درته کوم ايا ته يې منې.

ما ورته او ويل ته خو يو ځل خبره وکړه بيا به يې د منلو او نه منلو درته اوايم.

سلګۍ راته وويل نور نو په دې کلي کې ژوند کول سخت شو، راځه ګلابه چې له دې کلي دواړه چرته لرې لاړ شو.

زه ددې خبرېپه اوريدو سره هک پک شوم، له ويلو لپاره مې هيڅ خبره خولې ته نه راتله، غلی وم .سلګۍ وويل ګلابه اوری که نه، څه وايې خوښه دی ده راسره.

(c) ketabton.com: The Digital Library

چوپتیا مې ماته کړه او ورته مې وویل سلګۍ دا خلک بـــــه څه وایي، زموږ له تیښتې وروسته به زموږ کورنیو ته لوی پیغور جوړ شي، او بله دا چې چیرته به ځو.

سلګۍ ویل ستا خوښه که د دنیا هر کونج ته ځې ما خپل واک تاته در سپارلې.

ما په ځواب کې ورته وویل زما خو دغه کار ولاکه زړه او پښتونولي راسره ومني، زه نه غواړم یوه نجلۍ وتښتوم او د خلکو تر منځ په خپله او کورنۍ یې بدنامه شي.

سلګۍ پـه غوسه راته وویل که ستا فیصله همدا وي نو زما هم واوره، که هغه بل سره له کوژدې مخکې دی زما د وړلو غمه ونه خوړله نو بیا مې په هدیره کې ګوره.

له دې خبرې سره مې ورباندې چغه کړه، پام چې داسې خبره بل وار در څخه وا نورم.

سلګۍ په ژړا شوه وېې ویـــــل نور نو ماته بغیر له تا ژوند کومه معنا نه لرې، اوس هم ځان په مړو حسابوم.

له دې خبرې سره مبایل قطع شو.

له دې زنګ وروسته سلګۍ تر دوه ورځو پورې زنګ را ونه وهو، پس له دوه ورځو ماسپښین مهال د سلګۍ زنګ راغې.

کله چې مې مبایل ځواب کړو زما د سلام سره سم سلګۍ په ژړا شوه، یوه شیبه یې ښه په ژړا زړه تش کړو، زما هم بی اختیاره پر مخ اوښکې روانې وی او د څه ویلو توان مې نه درلود، سلګۍ د ژړا په سلګو کې راته وویل زما لونګ ګلابه ما وبښه ما تاته هم ډیر غمونه جوړ کړه او د غمونو په دریاب مې ور ګډ کړې، همدا غمونه پر ما هم ډیر درانده شوه، تاسره د یو

(c) ketabton.com: The Digital Library

ځای کیدو امیدونه مي له خاورو سره خاورې شوه، دا ماته ډیره ګرانه ده چې ستا پر ځای بل څوک د خپل ژوند شریک جوړ کړم، پوهیږم ستا هم له وسه څه پوره نه دي، لونګه دا چې دواړه په دې ښه پوهیږو چې رسیدل مو یو بل ته ناشونې شو، او په دې هم پوهیږې چې بغیر له تا مې ژوند په هیڅ حساب دی.

ګرانه لونګه نور نو ماته کومــه بله لار نه ده را پاتې زه به دې په هغې دنیا کې انتظار کومه

👇او دا لنډۍ یې وویله

😥په اخرت کې جانان غواړم

په دې دنیا یې ظالمان نه راکوینه

پسې زیاته یې کړه ګلابه نور نو د تل لپاره در څخه ځم، د زهـــرو په خوړلو به ډیر زر ځان له دې ستړې او بې خونده ژوند څخه خلاصه کړم، زما لونګه تاته زما لخوا اجازه ده د یوې ښکلې انجلۍ په پیدا کولو سره واده وکړه او په خوښۍ دې ژوند پرمخ ویسه، د وروستي ځل لپاره درته وایم زما لونګه مینه درسره لرم، په هغې دنیا کې به سره ووینو.

ددې خبرو په اوریدلو سره مې په سترګو توره تیاره شوه او له پوزې څخه مې وینه راغله، بې اختیاره مې له خولې چغه ووته پام کوه سلګۍ چې داسې ونه کړې، نور نو په ځان نه وم پوه شوی، یو وخت چې مې سترګې ، پرانیستې په روغتون کې بستر وم، په هوښ راتللو سره مې مور ،پلار ،ورور او داود زما د لیدلو لپاره بسترخونې ته راننوتل

د هغوی په لیدلو مې هماغه خبرې بیا ذهن ته راغلې، یودم مې چغه کړه سلګـــــــــۍ، د چغې سره دوباره د بیهوشۍ حالت ته تللې وم، کله چې دوباره په هوش راغلم نو خپل موبایل مې و غوښته.

(c) ketabton.com: The Digital Library

مور مې راته وويل چې مبايل دې په کور کې دی، څو شيبې وروسته ډاکټر راغی، د معايناتو له دوسيې کتلو وروسته يې راته وويل، اوس شکر دی مخ په ښه کيدو يې ترڅو چې په سمه توګه نه يې ښه شوی نو زيات استراحت وکړه او په مغزو دې فشار مه راوړه، ډاکټر مې مخ پلار ته واړوه هغه ته يې د درملو ليکل شوی نسخه ورکړه، هغه ته يې د درملو راخيستلو وويل او زما په اړه يې يو څه سپارښتنې هم ورته وکړې، او دا يې هم وويل چې د درملو راخيستلو وروسته کولای شی چې مريض کورته يوسئ.

څو شيبې لا نه وې تيرې چې له روغتون څخه د کور په لور روان شو، په ټوله لار مې د سلګۍ په اړه فکر کولو انديښنه راته پيدا شوه چې سلګۍ به څنګه وي.

کورته له رسيدلو سره مې سم له ټولو څخه د سلګۍ د حال پوښتنه وکړه خــو لـــــه هر چا به مې چې پوښتنه کوله، نو په يو بهانه به يې د ځان خلاصولو کوشش را څخه کولو چا به راته جواب نه راکوو غوښتل مې داود ته

زنګ وهم خو مور به مې له زنګ وهلو څخه منع کولم او ويل به يې چې ډاکټر يو څو ورځې له زياتو خبرو کولو منع کړی يې، مور به مې له خوا څخه هم نه خوځيدله په دی پوهيده چې زه به حتمې د احوال اخيستلو لپاره چاته زنګ وهم،

د کور د غړو ددې رفتار په کتلو سره مې نوره هم د سلګۍ په اړه انديښنه زياته شوه نه پوهيدم څه وکړم.

اخر مې داود تـــــه د پيغام)مسج (په ليکلو پيل وکړو ورنه مې وغوښتل چې د سلګۍ په هکله معلومات راکړي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

داود زما دوه درې پیغامونو ته هیڅ ځواب را نه کړو، په بل پیغام کې مې ورته قسم ورکړو ترڅو د سلګۍ په اړه راته معلومات راکړي.

داود چې پوه شو چې په هر ډول وي زه د ځواب غوښتونکی یم نو د پیغام ځواب یې راکړو.

ګلابه هیله ده چې د پیغام د پوره لوستلو څخه دمخه زړه لوی کړې او زغم وکړې.

ګلابه په کومه ورځ چې ته بی هوشه شوی وی، او ته مو روغتون ته ویوړلې له هغې څخه نیم ساعت وروسته مو خبر تر لاسه کړو چې سلګۍ خپل ژوند حق ته سپارلی دی ویل کیږي چې زهر یې خوړلي وه، دا چې ولی په دې نو ته له ما ښه پوهیږې.

دې پیغام لوستلو نو سم دم لیونی کړم، ژوند تیرول راته نور ستونزمن شوه، او د ځان وژلو په فکر کې شوم، د کټ تر څنګ مې د میز د پاسه د منو په قاب کې پر چاقو سترګې ولږیدې چاقو مې را واخیسته او بی اختیاره مې د چپ لاس رګ پری کړو.

مور مې چې په اطاق کې را سره وه ویې لیدم، زما د ورور د نوم په اخیستلو یې چغه کړه حبیبه زویه هله زر راشه چې ورور دې مړ کیږي هغه را منډه کړه لاس یې راته ښه کلک وتړلو تر څو د وینې بهیدلو مخنیوی وشي.

په بیړه یې روغتون ته ورسولم، او له مرګه وژغورل شوم.

که څه هم ژوندی وم، خو له مړو بدتره ژوند را پر غاړه شو، ورځ تر بلې مې رنګ توریده او د بدن غوښې مې توییدې .تړوله ورځ به د سلګۍ قبر ته ناست وم او لکه د لیوني به مې ورته د ژوند د ناحوالو قیصې او ګیلې کولې.

(c) ketabton.com: The Digital Library

روغتیایي حالت به مې ورځ تر بلې خرابیده، لکه څرنګه چې په اول ځل په سترګو د تور تم او پوزې څخه د وینې د بهیدو له وجه بی هوشه شوی وم، اوس نو دی حالت سره به په ورځ کې یو یا دوه ځلې مخامخ کیدم او تر ډیره به بی هوشه ومه .په بدن کې مې بغیر له پوستکې او هډوکو نور څه نه وو پاتې ان د کور ماشومان به هم راته له ډاره نږدې نه راتلل.

کورنۍ مې چې زما پر دې حالت ډیره ځوریدله، زما د ښه کیدو لپاره چیرته چې ښه ډاکتران او ملایان وه زه یې ور وستلم، د کابل تکړه ډاکتران زما د ناروغۍ په تشخیص هیڅ پوه نه شوه، هغوی څه پوهیدل چې زما د رنځ دوا سلګۍ ده چې هغه په دې دنیا کې نه شته.

کله چې مې ورور پوه شو چې د دې ځای ډاکتران مې له علاجه بیوسه دي، نو د علاج لپاره یې د پاکستان هیواد ته ویوړم، په زیاتو ډاکترانو له ګرځیدو وروسته یو ډاکتر چې په پوهه او درملنه کې یې په پاکستان کې نوم درلوده، زما ورور ته وویل چې نور دې مریض د درملنې په خاطر په ډاکترانو مه ګرځوه، وروور دې د سرطان په ناروغۍ اخته دې چې ژغورل یې صرف د الله ﷻ په لاس کې دي.

ډاکتر زیاته کړه چې ګلاب تاسې سره د یو څو ورځو میلمه دې شاید پنځلس ورځې نور ددې ناروغۍ زغم ولري، په دې ورځو کې یې خوشحاله وساتی.

یوه ورځ وروسته بیرته له پاکستان څخه کور ته راغلو، ناروغۍ دومره خراب کړی وم چې یواځې لږې شان خبری مې کولی شوی، د بدن د نورو غړو تر څنګ مې لاسونو او پښنو هم کار پریښې وو.

کورته تر را رسیدو پورې زه لا د ډاکتر له خبرو نه وم خبر، هوا ګرمه وه زه په چپرکټ کې مې د ورور د کوټې د کړکۍ تر څنګ پروت وم .وروور مې په اطاق کې له ورینداری سره ناست وو او خبرې یې کولی.

(c) ketabton.com: The Digital Library

وریندارۍ مې زما په اړه ترې و پوښتل چې ډاکټر څه ویل.

ورور مې ورته د ډاکټر ټولې خبرې وکړې، او دا یې هم ورته وویل چې شاید تر پنځه لسو ورځو د ناروغۍ د زغملو توان ولري.

ما چې هر څه واوریدل، هغې دنیا ته د ورتګ او سلګۍ ته د رسیدلو په فکرونو کې شوم.

او خدای ته مې دا سوال وکړو، په دې دنیا مې چې کوم امیدونه نیمګړي پاتي شوه (سلګۍ ته رسیدل) خدایه په هغې دنیا یې پوره کړی.

د ډاکټر له وینا سره سم ورځ تر بلې مې د ژوند پور پریکولو او مرګ ته نژدې کیدم.

خو خوشحاله پر دی وم چې سلګۍ ته د رسیدلو ارمان مې بیا په زړه کې را ژوندی شو.

👇او د سلګۍ هغه ویلې لنډۍ را په زړه شوه

👩په اخرت به جانان غواړم

😠په دې دنیا یې ظالمان نه راکوینه

ورځې تیریدې د ډاکټر د ټاکلې نیټې یوولسمه ورځ وه او پنځه لسمې ورځې ته په انتظار وم.

....

پای

👇👇👇👇👇👇👇👇👇👇👇👇👇👇👇👇

(c) ketabton.com: The Digital Library

له تاسو ټولو زړه ته را نږدې مينوالو څخه نړۍ مننه کوم چې په ډېره
حوصله او مينې مو راسره د سلګۍ ناول تر پايه بدرګه کړو.

کړي Share او Like او ځانګړې مننه له هغه ملګرو چې تل يې پوسټونه
له لارې له موږ سره شريک کړې دي Comment او خپل نظريات يې د.

که د ناول د نشر په جريان کې کومه غلطۍ يا داسې کړنه زموږ له لورې
ترسره شوې وي چې ستاسې د خفګان لامل شوي وي له تاسو ټولو څخه د
زړه له تله بښنه غواړم.

ستاسې په خوښه له نوي ناول سره ډېر ژر انشاالله.

ستاسې ورور 👈 منصور خاطر

(c) ketabton.com: The Digital Library

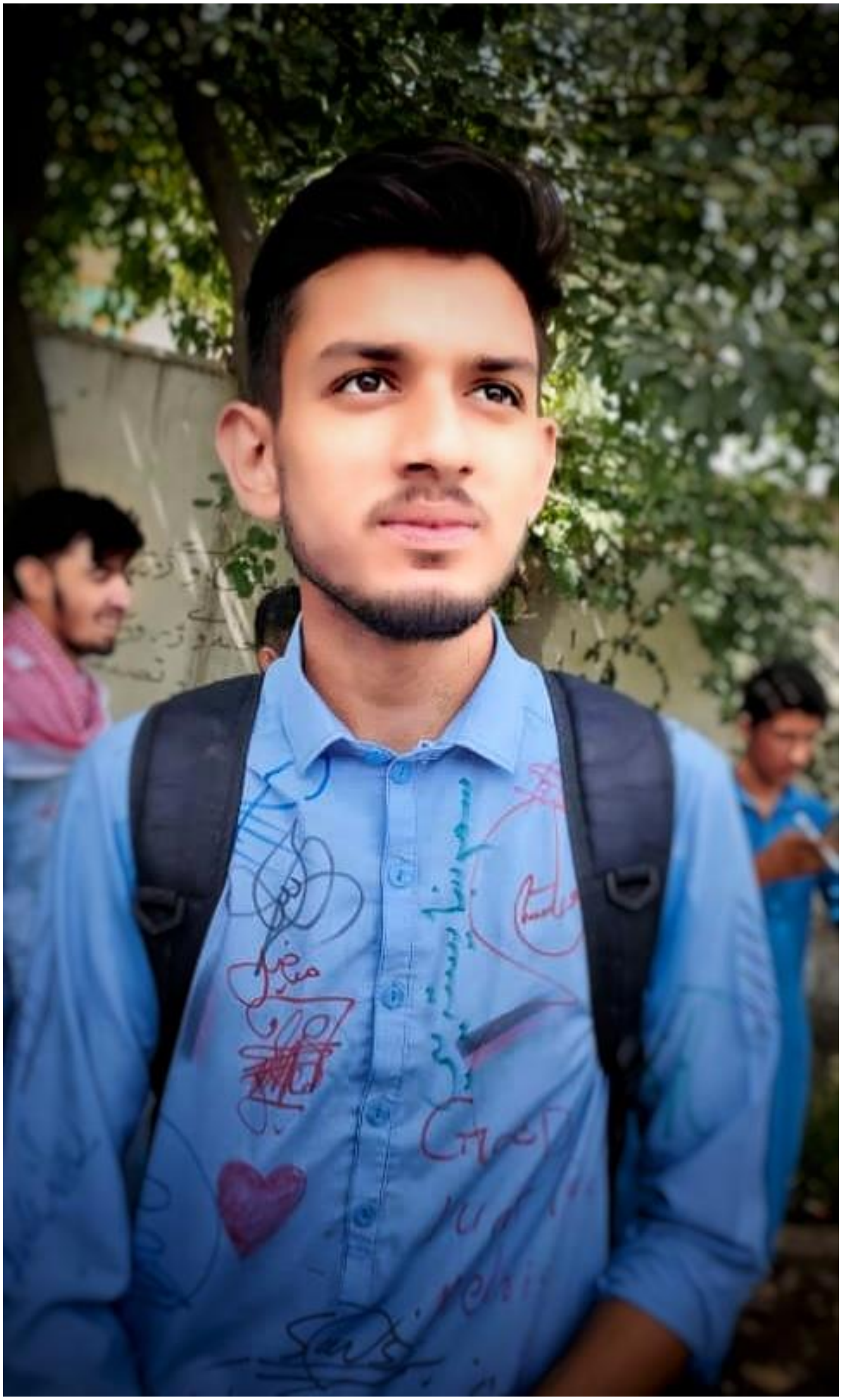

Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library